VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2010. gada 22. jūnijā *

Lieta T-255/08

Eugenia Montero Padilla, ar dzīvesvietu Madridē (Spānija), ko sākotnēji pārstāvēja G. Agiljoms Gandasegi [*G. Aguillaume Gandasegui*] un P. Linde Pueljess [*P. Linde Puelles*], pēc tam A. Salerno [*A. Salerno*] un M. Di Stefano [*M. Di Stefano*], advokāti,

prasītāja,

pret

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv H. Krespo Kariljo [*J. F. Crespo Carrillo*], pārstāvis,

atbildētājs,

* Tiesvedības valoda — spāņu.

otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks un persona, kas iestājusies lietā Pirmās instances tiesā —

José María Padilla Requena, ar dzīvesvietu Santa Eulālijā [*Santa Eulalia*] (Spānija), ko pārstāv H. F. Galjego Himeness [*J. F. Gallego Jiménez*] un H. R. Žils Kantons [*J. R. Gil Cantons*], advokāti,

par prasību par ITSB Apelāciju otrās padomes 2008. gada 1. marta lēmumu lietā R 516/2007-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp Euheniju Montero Padilju [*Eugenia Montero Padilla*] un Hosē Mariju Padilju Rekenu [*José María Padilla Requena*].

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētāja I. Pelikānova [*I. Pelikánová*] (referente), tiesneši K. Jīrimēe [*K. Jürimäe*] un S. Soldevila Frangoso [*S. Soldevila Fragoso*],

sekretārs E. Kulons [*E. Coulon*],

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas [tagad — Vispārējā tiesa] kancelejā iesniegts 2008. gada 16. jūnijā,

ņemot vērā ITSB atbildes rakstu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2008. gada 22. oktobrī,

ņemot vērā personas, kas iestājusies lietā, atbildes rakstu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2008. gada 14. novembrī,

ņemot vērā 2009. gada 13. jūlija rīkojumu, ar kuru prasītājai tika piešķirta juridiskā palīdzība,

ņemot vērā, ka lietas dalībnieki noteiktajos termiņos netika lūguši, lai notiktu tiesas sēde, un tādēļ, pamatojoties uz tiesneša ziņojumu un piemērojot Vispārējās tiesas Reglamenta 135.a pantu, lemt bez procesa mutvārdu stadijas,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

1 Persona, kas iestājusies lietā, Hosē Marija Padilja Rekena 2002. gada 12. septembrī Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) iesniedza Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, pamatojoties uz grozīto Padomes 1993. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.) (aizstāta ar Padomes 2009. gada 26. februāra Regulu (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.)).

2 Reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir vārdisks apzīmējums "JOSE PADILLA".

3 Preces un pakalpojumi, attiecībā uz kuriem tika pieteikta reģistrācija, ietilpst 9., 25. un 41. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un attiecībā uz katru klasi atbilst šādam aprakstam:

— 9. klase: "akustiskie diski, kompaktdiski un magnētiskie diski; magnētiskās lentas, kasetes; videolentes";

— 25. klase: "apģērbi, apavi, galvassegas";

— 41. klase: "izglītība; apmācība [mācības]; izklaide; kultūras aktivitātes, konkrētāk, mūzikas rakstīšana, komponēšana, ierakstīšana un muzicēšana".

4 Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums 2003. gada 4. augustā tika publicēts *Bulletin des marques communautaires* [*Kopienas Preču Zīmju Biļetenā*] Nr. 64/2003.

5 Prasītāja Euhenija Montero Padilja, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 42. pantu (tagad Regulas Nr. 207/2009 41. pants), 2004. gada 4. novembrī iesniedza iebildumus pret pieteiktās preču zīmes reģistrāciju attiecībā uz precēm, kas minētas šī sprieduma 3. punktā.

6 Iebildumi bija pamatoti ar šādām agrākām tiesībām:

— Spānijas vārdiskas preču zīmes "JOSE PADILLA" Nr. 2427480 un Nr. 2476324, kuru reģistrācija tika pieprasīta attiecīgi 2001. gada 28. septembrī un 2002. gada 16. maijā saistībā ar pakalpojumiem un precēm, kas ietilpst attiecīgi 41. un 9. klasē;

— preču zīme ar reputāciju "JOSE PADILLA";

— plaši pazīstama preču zīme "JOSE PADILLA";

— tiesības, kas saistītas ar apzīmējumu "JOSE PADILLA", kurš tiek izmantots komercdarbībā.

7 Iebildums bija vērsts pret visām precēm un pakalpojumiem, kas bija izklāstīti preču zīmes reģistrācijas pieteikumā.

8 Iebildumi bija balstīti uz Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā, 8. panta 2. punkta c) apakšpunktā un 8. panta 4. un 5. punktā (tagad Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts, 8. panta 2. punkta c) apakšpunkts un 8. panta 4. un 5. punkts) paredzētajiem pamatojumiem.

9 2007. gada 9. februārī Iebildumu nodaļa noraidīja iebildumu, jo netika pierādīta agrāko Spānijas preču zīmju, kā arī *José Padilla* vārda kā preču zīmes izmantošanas un plašās pazīstamības pastāvēšana un tiesības, uz kurām balstās prasītāja sakarā ar agrāku apzīmējumu, kas tiek izmantots komercdarbībā, nevar tikt izvirzītas iebilduma procedūras ietvaros.

10 Saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 57.–62. pantu (tagad Regulas Nr. 207/2009 58.–64. pants) 2007. gada 4. aprīlī prasītāja iesniedza ITSB apelācijas sūdzību par Iebildumu nodaļas lēmumu.

11 Ar 2008. gada 1. marta lēmumu (turpmāk tekstā — "apstrīdētais lēmums") Apelāciju otrā padome noraidīja apelācijas sūdzību. Konkrētāk tā uzskatīja, ka prasītāja nebija iesniegusi pierādījumus par agrāko valsts preču zīmju reģistrāciju, ne arī izmantošanas pierādījumus Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punkta nozīmē, ko tā bija veikusi saistībā ar citām izvirzītajām agrākajām tiesībām.

Lietas dalībnieku prasījumi

12 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— atteikt reģistrēt pieteikto preču zīmi saistībā ar precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 25. un 41. klasē.

13 ITSB prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— prasību noraidīt;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

14 Personas, kas iestājusies lietā, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— noraidīt prasību un atstāt spēkā apstrīdēto lēmumu;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

15 Lai pamatotu savu prasību, prasītāja izvirza piecus pamatus, ar kuriem tiek apgalvota, pirmkārt, "apstrīdētā lēmuma juridiskā iedarbība", otrkārt, Regulas Nr. 40/94 4. panta un 7. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunkta pārkāpums (tagad Regulas Nr. 207/2009 4. panta un 7. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunkts), treškārt, Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta f) apakšpunkta pārkāpums (tagad Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta f) apakšpunkts), ceturtkārt, Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. un 5. punkta pārkāpums (tagad Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. un 5. punkts) un, piektkārt, Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punkta (tagad Regulas Nr. 207/2009 8. panta 4. punkts) pārkāpums.

Par pirmo pamatu, ar kuru tiek apgalvota "apstrīdētā lēmuma juridiskā iedarbība"

Lietas dalībnieku argumenti

16 Prasītāja būtībā norāda, ka pieprasītās preču zīmes reģistrācija ļaus personai, kas iestājusies lietā, aizliegt viņai izmantot vārdu *José Padilla* viņas intelektuālā īpašuma tiesību izmantošanas ietvaros.

17 Prasītāja Apelāciju padomei pārmet, ka tā netika pietiekamā mērā ņēmusi vērā darba autora vārda izmantošanas nozīmi saistībā ar intelektuālā īpašuma tiesību ekonomisko izmantošanu. Līdz ar to Apelāciju padome tika pārkāpusi Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/48/EK par intelektuālā īpašuma tiesību piemērošanu (OV L 157, 45. lpp.) 5. pantu, kurā ir paredzēta autorības vai īpašuma tiesību prezumpcija. Prasītāja uzskata, ka no šīs tiesību normas izriet, ka intelektuālā īpašuma tiesību, kuras tai pieder saistībā ar sava onkuļa darbu, pienācīga izmantošana ir pakārtota *José Padilla* vārda norādīšanai saistībā ar visiem skaņu ierakstu un audiovizuālo ierakstu nesējiem, kā arī reklāmā vai koncertu programmās.

18 Visbeidzot prasītāja precizē, ka viņa nevar izvirzīt Regulas Nr. 40/94 12. pantu (tagad Regulas Nr. 207/2009 12. pants), kurā ir it īpaši paredzēta trešo personu aizsardzība, kas izmanto savu vārdu komercdarbībā, tiktāl, ciktāl vārds *José Padilla* ir viņas onkuļa vārds un viņas pašas vārds.

19 ITSB apgalvo, ka Direktīva 2004/48 tika pieņemta pēc iebildumu raksta iesniegšanas datuma un šis pamats nav pieņemams saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 48. panta 2. punktu, kas apskatīts kopā ar šī paša reglamenta 135. panta 4. punktu, atbilstoši kuram lietas dalībnieki nevar mainīt apelāciju padomē izskatītā strīda priekšmetu.

20 Persona, kas iestājusies lietā, uzskata, ka reģistrācijai pieteiktās preču zīmes izmantošana neiestājas pret to, ka prasītāja izmanto vārdu *José Padilla*, ja šis vārds "skaidri identificē" ar autortiesībām, kuras viņai pieder, aizsargāto darbu autoru.

Vispārējās tiesas vērtējums

21 Ir jāatgādina, ka prasību celšanas mērķis Pirmās instances tiesā saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 63. panta 2. punktu (tagad Regulas Nr. 207/2009 65. panta 2. punkts) ir veikt apelāciju padomes lēmumu likumības pārbaudi. Regulas Nr. 40/94 ietvaros 74. pantā (tagad Regulas Nr. 207/2009 76. pants) ir noteikts, ka pārbaude ir jāveic, ņemot vērā strīda faktisko un juridisko kontekstu, kā tas nodots izskatīšanai apelāciju padomē (skat. Pirmās instances tiesas 2005. gada 1. februāra spriedumu lietā T-57/03 *SPAG*/ITSB — *Dann* un *Backer* ("HOOLIGAN"), Krājums, II-287. lpp., 17. punkts un tajā minētā judikatūra). No šīs tiesību normas izriet, ka Vispārējā tiesa nevar pārsūdzēto lēmumu atcelt vai grozīt kāda iemesla dēļ, kas iestājies pēc tā pieņemšanas brīža (2006. gada 11. maija spriedums lietā C-416/04 P *Sunrider*/ITSB, Krājums, I-4237. lpp., 55. punkts, un 2007. gada 13. marta spriedums lietā C-29/05 P ITSB/*Kaul*, Krājums, I-2213. lpp., 53. punkts).

22 Turklāt atbilstoši Reglamenta 135. panta 4. punktam lietas dalībnieki nevar mainīt apelāciju padomē izskatītā strīda priekšmetu.

23 Tādēļ ir jāizvērtē, vai, pirmo reizi Vispārējā tiesā apgalvojot, ka reģistrācijai pieteiktās preču zīmes reģistrēšana ļaus personai, kas iestājusies lietā, aizliegt viņai izmantot vārdu *José Padilla* savu intelektuālā īpašuma tiesību izmantošanas ietvaros, prasītāja ir grozījusi strīda priekšmetu.

24 Šajā sakarā ir jānorāda, ka, lai gan noteiktus argumentus par ekskluzīvo tiesību apjomu, kas tikšot piešķirti personai, kura iestājusies lietā, ja reģistrācijai pieteiktā preču zīme tiks reģistrēta, prasītāja tika izvirzījusi savas apelācijas sūdzības ietvaros Apelāciju padomē, šie argumenti tika izvirzīti saistībā ar pamatiem, ar kuriem tiek apgalvota preču zīmju un agrāka apzīmējuma pastāvēšana un ar kuriem tika pamatota sūdzība, kas bija vērsta pret Iebildumu nodaļas 2007. gada 9. februāra lēmumu. Kā tika norādīts šī sprieduma 8. punktā, pamatojumi, kas tika izvirzīti iebilduma pamatošanai, bija tie, kas ir paredzēti Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā, 8. panta 2. punkta c) apakšpunktā un 8. panta 4. un 5. punktā.

25 Tomēr ar šo pamatu prasītāja būtībā lūdz, lai Vispārējā tiesa pārbaudītu apstrīdētā lēmuma tiesiskumu saistībā ar Regulas Nr. 40/94 9. pantu (tagad Regulas Nr. 207/2009 9. pants).

26 Tādēļ saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 tiesību normās un šī sprieduma 21. un 22. punktā atgādinātajām Reglamenta tiesību normām pirmais pamats ir jānoraida kā nepieņemams.

27 Pabeigtības labad ir jānorāda, ka, pat pieņemot, gluži kā to apgalvo prasītāja, ka Regulas Nr. 40/94 9. panta 1. punkts (tagad Regulas Nr. 207/2009 9. panta 1. punkts) gadījumā, ja reģistrācijai pieteiktā preču zīme tiktu reģistrēta, ļaus personai, kas iestājusies lietā, aizliegt viņai izmantot vārdu *José Padilla* sakarā ar viņas intelektuālā īpašuma tiesību izmantošanu, tas nevar ietekmēt apstrīdētā lēmuma, ar kuru tiek noraidīts prasītājas iebildums, tiesiskumu.

28 Pamatojumi, uz kuriem var tikt balstīts iebildums, tādi, kādi tie ir izklāstīti Regulas Nr. 40/94 42. panta 1. punktā (tagad Regulas Nr. 207/2009 41. panta 1. punkts), ir vienīgi tādi relatīvie atteikuma pamatojumi, kas ir paredzēti šīs pašas regulas 8. pantā (Pirmās instances tiesas 2003. gada 9. aprīļa spriedums lietā T-224/01 *Durferrit*/ITSB — *Kolene* ("NU-TRIDE"), *Recueil*, II-1589. lpp., 72. punkts). Taču Regulas Nr. 40/94 9. pantā ir definēts Kopienas preču zīmes piešķirto tiesību apjoms un līdz ar to tās reģistrācijas sekas, bet minētais pants neattiecas uz reģistrēšanas nosacījumiem. Līdz ar to 9. pants nav to tiesību normu starpā, kuras ITSB ir jāņem vērā, lai izvērtētu reģistrācijas pieteikumu vai iebildumu.

29 No iepriekš minētā izriet, ka, pat ja pirmais pamats nebūtu bijis nepieņemams šajā lietā, to būtu bijis jānoraida kā neefektīvu.

Par otro un trešo pamatu, ar kuru tiek attiecīgi apgalvots Regulas Nr. 40/94 4. panta un 7. panta 1. punkts a), b) un c) apakšpunkta pārkāpums un Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta f) apakšpunkta pārkāpums

Lietas dalībnieku argumenti

30 Prasītāja norāda, ka vārdam *José Padilla* nav pietiekamas atšķirtspējas, lai patērētāji tirgū varētu nošķirt preces un pakalpojumus, kas ietilpst 9. un 41. klasē, jo runa ir par mūsdienu vārdu Spānijā. Līdz ar to Apelāciju padome netika ievērojusi Regulas Nr. 40/94 4. panta tiesību normas, saskaņā ar kurām izmantotajam apzīmējumam

ir jāļauj nošķirt tirgū esošo preci vai pakalpojumu, un 7. panta 1. punkta a), b) un c) tiesību normas, kas attiecīgi aizliedz reģistrēt apzīmējumus, kuri neatbilst minētās regulas 4. pantam, t.i., preču zīmes, kurām nav atšķirtspējas, kā arī aizliedz reģistrēt preču zīmes, kas sastāv vienīgi no apzīmējumiem, ar kuriem var tikt apzīmētas attiecīgo preču vai pakalpojumu pazīmes.

31 Prasītāja arī apgalvo, ka reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir pretrunā sabiedriskās kārtības prasībām, jo tā ierobežo autortiesību, kuras tai pieder sakarā ar viņas onkuļa darbiem, izmantošanu, un ka tās reģistrēšana līdz ar to ir pretrunā Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta f) apakšpunktam.

32 ITSB uzskata, ka šie pamati nav pieņemami, jo prasītāja tos netika izvirzījusi ne Iebildumu nodaļā, ne Apelāciju padomē. ITSB uzskata, ka šie pamati līdz ar to ir jānoraida kā nepieņemami.

33 Persona, kas iestājusies lietā, apgalvo, ka vārds *José Padilla* atbilst visiem nosacījumiem, lai nošķirtu attiecīgās preces un pakalpojumus, un ka šo vārdu nevar kvalificēt kā sugas vārdu.

34 Turklāt persona, kas iestājusies lietā, uzskata, ka reģistrācijai pieteiktā preču zīme nav pretrunā sabiedriskās kārtības prasībām, un precizē, ka Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta f) apakšpunkts nav piemērojams saistībā ar iebildumu procedūru un turklāt nav ticis izvirzīts šajā sakarā.

Vispārējās tiesas vērtējums

35 Saistībā ar otro un trešo pamatu ir jāatgādina, ka no Regulas Nr. 40/94 42. panta 1. punkta, kā arī no minētās regulas 42. un 43. panta (tagad Regulas Nr. 207/2009 42. pants) sistēmas izriet, ka šīs pašas regulas 7. pantā (tagad Regulas Nr. 207/2009 7. pants) paredzētie absolūtie atteikuma pamatojumi nav jāizvērtē iebildumu procesa ietvaros. Pamatojumi, uz kuriem var tikt balstīts iebildums un kādi tie ir izklāstīti Regulas Nr. 40/94 42. panta 1. punktā, ir vienīgi tādi relatīvie atteikuma pamatojumi, kādi ir paredzēti šīs pašas regulas 8. pantā. Turklāt reģistrācijas procedūra sastāv no dažādām stadijām, kuras var tikt apkopotas šādi. Vispirms izvērtēšanas procedūras ietvaros ITSB pēc savas ierosmes izvērtē, vai pret reģistrācijai pieteiktās preču zīmes reģistrēšanu iestājas kāds absolūtā atteikuma pamatojums saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 38. panta 1. punktu (tagad Regulas Nr. 207/2009 37. panta 1. punkts), un, ja tas tā nav, preču zīmes reģistrācijas pieteikums tiek publicēts saskaņā ar šīs pašas regulas 38. panta 1. punktu un 40. panta 1. punktu (tagad Regulas Nr. 207/2009 39. panta 1. punkts). Pēc tam, ja trīs mēnešu laikā no preču zīmes reģistrācijas pieteikuma publicēšanas saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 42. panta 1. punktu tiek celts iebildums, ITSB iebildumu procedūras ietvaros izvērtē iebildumu iesniedzēja izvirzītos relatīvos atteikuma pamatojumus saskaņā ar minētās regulas 74. panta 1. punkta beigās (tagad Regulas Nr. 207/2009 76. panta 1. punkts) (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā "NU-TRIDE", 72. punkts, un 2004. gada 30. jūnija spriedumu lietā T-186/02 *BMI Bertollo*/ITSB — *Diesel* ("DIESELIT"), Krājums, II-1887. lpp., 71. punkts).

36 Ir arī jānorāda, ka, lai gan Regulas Nr. 40/94 41. panta 1. punkts (tagad Regulas Nr. 207/2009 40. panta 1. punkts) ļauj trešām personām iesniegt ITSB apsvērumus it īpaši par absolūtajiem atteikuma pamatojumiem, tomēr no lietas materiāliem neizriet, ka šajā lietā prasītāja būtu iesniegusi šādus apsvērumus ITSB saistībā ar šīs pašas regulas 7. panta 1. punkta f) apakšpunktu. Turklāt, pat ja tas tā būtu bijis, šādu apsvērumu iesniegšanas iedarbība būtu varējusi būtu vienīgi tāda, ka ITSB izvērtētu, vai eventuāli ir jāsāk pārbaudes procedūra, lai noteiktu, vai prasītājas izvirzītais

absolūtais atteikuma pamatojums iestājas pret reģistrācijai pieteikto preču zīmi. No tā izriet, ka vienīgi iebildumu procedūras ietvaros ITSB ir jāņem vērā trešo personu apsvērumi, kas iesniegti saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 41. panta 1. punktu, un ka tas tā ir pat gadījumā, ja šādi apsvērumi tam ir iesniegti (iepriekš minētais spriedums lietā "NU-TRIDE", 73. punkts).

37 Tādēļ ne Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunkts, ne šīs pašas regulas 7. panta 1. punkta f) apakšpunkts nav to tiesību normu starpā, saistībā ar kurām ir jāizvērtē apstrīdētā lēmuma tiesiskums.

38 Ņemot vērā iepriekš minēto, otrais un trešais pamats ir jānoraida.

Par ceturto pamatu, ar kuru tiek apgalvots Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. un 5. punkta pārkāpums

Lietas dalībnieku argumenti

39 Prasītāja apgalvo, ka vārds *José Padilla* ir agrāka plaši pazīstama preču zīme, kura viņai pieder un kurai līdz ar to ir jāsniedz aizsardzība, kas pamato to, ka vārdiska apzīmējuma "JOSE PADILLA" kā Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums ir jānoraida.

40 Turklāt prasītāja pārmet Apelāciju padomei, ka tā nepamatoti uzskatīja, ka iesniegtie dokumenti apliecina mirušā komponista prestižu, slavenību un reputāciju, bet nekādā veidā nepierāda "agrākas preču zīmes plašo pazīstamību", ka tā netika ņēmusi vērā pierādījumus, kuri tai bija iesniegti sakarā ar pārdošanas apjomiem, agrākās preču zīmes izmantošanas ilgumu, intensitāti un ģeogrāfisko areālu, un ka tā netika detalizēti izvērtējusi visus dokumentus sakarā ar procesuālās ekonomijas apsvērumiem, kaut gan ar šiem dokumentiem varēja pierādīt agrākās preču zīmes plašo pazīstamību.

41 Visbeidzot prasītāja norāda, ka reģistrācijai pieteiktā preču zīme un agrākā plaši pazīstamā preču zīme, kura kopš darbu radīšanas ir ilgstoši izmantota komercdarbībā gan vietējā līmenī, gan starptautiski, ir pilnībā identiskas un līdz ar to tiek pieļauts pilnīgs sajaukšanas risks.

42 ITSB uzskata, ka prasītāja jauc komponista pazīstamību, kuru tas neapstrīd, ar viņa vārda kā preču zīmes izmantošanu.

43 ITSB uzskata, ka, pat pieņemot, ka komponista melodiju atskaņošana radio, televīzijā vai kino ir preču zīmes izmantošana, vienīgi melodija, dziesmas nosaukums vai izpildītāja vārds ir saistīts ar preču zīmi. ITSB apgalvo, ka sabiedrība vienīgi izņēmuma kārtā saista melodiju ar tā komponistu, kā to pierāda noteikti pētījumi, kas veikti internetā. Tādēļ ITSB uzskata, ka prasītāja nav pierādījusi, ka vārds *José Padilla* būtu ticis izmantots komercdarbībā kā preču zīme.

44 Turklāt ITSB atzīst, ka apgalvojums par to, ka netika veikta pilnīga dokumentu pārbaude, kurus tika iesniegusi prasītāja, procesuālās ekonomijas dēļ, nav atbilstīgs un ir nedaudz haotisks, bet šis apgalvojums neatklāj pretrunas pamatojumā vai šī pamatojuma neesamību, jo šie dokumenti tika izvērtēti atbilstoši skaidri noteiktajiem kritērijiem, tādiem kā preču zīmes tirgus daļa, tās izmantošanas intensitāte, ģeogrāfiskais

areāls un ilgums un ieguldījumu apjoms saistībā ar tās popularizēšanu. Tā kā prasītāja netika iesniegusi nevienu dokumentu, kurā būtu informācija par minētajiem parametriem, ITSB uzskata, ka vārda *José Padilla* kā preču zīmes izmantošana nav pierādīta. Konkrētāk, ne šī vārda izmantošana filmu titros, ne uz *CD* (kompaktdiska) vāciņiem, ne diska attēlos, ne izmantotās mūzikas sarakstos, ne markās ar komponista attēlu, ne muzejmājas izveidošanā, ne Apvienoto Nāciju Izglītības, zinātnes un kultūras organizācijas (*Unesco*) deklarācijā par vispārējo interesi mirušā komponista darbos neliecina par vārda *José Padilla* kā preču zīmes izmantošanu. Līdz ar to ITSB apgalvo, ka prasītāja ir veikusi šī vārda "institucionālu izmantošanu", nevis komerciālu izmantošanu.

45 Visbeidzot ITSB apgalvo, ka vārds *José Padilla* tiek vienīgi izmantots, lai identificētu muzikālu kompozīciju autoru, nevis lai nošķirtu attiecīgo preču vai pakalpojumu komerciālo izcelsmi. Līdz ar to no komponista pazīstamības nevar izsecināt, ka tā vārds ir ticis izmantots kā plaši pazīstama preču zīme. Šāda izmantošana nav tikusi pierādīta ne ar vienu no prasītājas iesniegtajiem dokumentiem.

46 Persona, kas iestājusies lietā, norāda, ka prasītāja nav iesniegusi nekādus pierādījumus par reģistrētās preču zīmes pastāvēšanu, kura tai piederot, ne arī par agrākas plaši pazīstamas preču zīmes pastāvēšanu.

Vispārējās tiesas vērtējums

47 Saistībā ar iebildumu par Regulas Nr. 40/94 8. panta 5. punkta pārkāpumu tiktāl, ciktāl prasītāja izvirza agrākās preču zīmes "JOSE PADILLA" plašo pazīstamību šīs tiesību normas nozīmē, ir jāatgādina, ka saskaņā ar judikatūru no Regulas Nr. 40/94 8. panta

5. punkta formulējuma, kurā izmantoti vārdi "attiecībā uz kuriem ir reģistrēta agrākā preču zīme", izriet, ka šī tiesību norma attiecībā uz agrākām preču zīmēm šīs regulas 8. panta 2. punkta izpratnē ir piemērojama vienīgi tiktāl, ciktāl tās ir reģistrētas (Pirmās instances tiesas 2007. gada 11. jūlija spriedums lietā T-150/04 *Mülhens*/ITSB — *Minoronzoni* ("TOSCA BLU"), Krājums, II-2353. lpp., 55. punkts; šajā ziņā un pēc analoģijas skat. Tiesas 1999. gada 14. septembra spriedumu lietā C-375/97 *General Motors*, *Recueil*, I-5421. lpp., 23. punkts, un 2003. gada 23. oktobra spriedumu lietā C-408/01 *Adidas-Salomon* un *Adidas Benelux*, *Recueil*, I-12537. lpp., 22. punkts).

48 Līdz ar to, pretēji Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktam, kurš attiecībā uz identiskām vai līdzīgām precēm vai pakalpojumiem pieļauj iebildumus, kas balstās uz preču zīmēm, par kuru reģistrāciju nav iesniegti pierādījumi, bet kuras ir plaši pazīstamas pārskatītās un grozītās 1883. gada 20. marta Parīzes Konvencijas par rūpnieciskā īpašuma aizsardzību (turpmāk tekstā — "Parīzes konvencija") 6.a panta izpratnē, Regulas Nr. 40/94 8. panta 5. punkts attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas nav līdzīgi, aizsargā vienīgi tādas plaši pazīstamas preču zīmes Parīzes konvencijas 6.a panta izpratnē, par kuru reģistrāciju ir iesniegti pierādījumi (iepriekš minētais spriedums lietā "TOSCA BLU", 56. punkts).

49 Šajā lietā pierādījumi par agrākas preču zīmes "JOSE PADILLA" reģistrāciju, kuru izvirzīja prasītāja, tomēr netika iesniegti. Šajā sakarā ir jāuzsver, ka šīs prasības ietvaros prasītāja nebalstās uz agrākām reģistrētām valsts preču zīmēm, kuras tā tika izvirzījusi ITSB (skat. šī sprieduma 6. punktu), bet vienīgi apgalvo, ka nereģistrētā preču zīme "JOSE PADILLA" ir plaši pazīstama.

50 Tādēļ ir jānoraida iebildums par Regulas Nr. 40/94 8. panta 5. punkta pārkāpumu.

51 Saistībā ar iebildumu par Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta pārkāpumu, jo Apelāciju padome nepamatoti uzskatīja, ka iesniegtie dokumenti nepierāda agrākās preču zīmes "JOSE PADILLA" plašo pazīstamību, ir jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 8. panta 2. punkta c) apakšpunktu šī paša panta 1. punkta sakarā ar "agrākām preču zīmēm" saprot preču zīmes, kas Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas datumā vai attiecīgajā gadījumā prioritātes datumā, kurš izvirzīts Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma pamatojumam, ir plaši pazīstamas dalībvalstī Parīzes konvencijas 6.a panta nozīmē.

52 Saskaņā ar Parīzes konvencijas 6.a pantu šīs Konvencijas dalībvalstis apņemas vai nu pēc savas iniciatīvas, ja to pieļauj attiecīgās valsts likumi, vai pēc ieinteresētās puses pieprasījuma noraidīt vai dzēst reģistrāciju un aizliegt lietošanu tādai preču zīmei, kas ir sajaukšanu izraisīt spējīgs tādas citas zīmes atveidojums, imitācija vai tulkojums, kuru tās valsts kompetenta institūcija, kurā preču zīme reģistrēta vai tiek lietota, atzinusi par šai valstī plaši pazīstamu kā zīmi, kas jau pieder personai, kurai ir tiesības uz šīs Konvencijas piešķirtajām priekšrocībām, un kas tiek lietota identiskām vai līdzīgām precēm.

53 Tādēļ prasītājai ir jāiesniedz pierādījumi par to, ka reģistrācijai pieteiktās preču zīmes pieteikuma iesniegšanas datumā agrākā preču zīme "JOSE PADILLA" bija plaši pazīstama dalībvalstī un tika izmantota attiecībā uz līdzīgām vai identiskām precēm, kā tām, kas apzīmētas ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi.

54 Tomēr šajā lietā prasītāja nav iesniegusi nekādus elementus, kas varētu sniegt informāciju par to, kā vārds *José Padilla* ir ticis izmantots kā preču zīme. Kaut gan prasītājas iesniegtie dokumenti pierāda *José Padilla* komponētās mūzikas panākumus, kā arī viņa kā komponista popularitāti, tomēr runa ir vienīgi par norādēm, kas saistītas ar miruša komponista muzikālo darbu, nevis par norādēm par preču un pakalpojumu

komerciālo izcelsmi, kuri tiek komercializēti ar vārda *José Padilla* pieminēšanu, it īpaši filmas, *DVD* (*Digital Versatile Disc*) vai televīzijas programmas.

55 Konkrētāk, prasītājas minētie piemēri par *José Padilla* darbu "ievērojamo ekonomisko vai komerciālo izmantošanu" nevar pierādīt to, ka šis vārds ticis izmantots kā preču zīme. Prasītāja norāda, ka šī izmantošana ir sastāvējusi no tā, ka tikušas izdotas šī komponista partitūras, izpildīti viņa darbi skaņu ierakstu nesējos un video ierakstu nesējos (*CD* un *DVD*), viņa mūzika iekļauta filmu skaņu celiņos, ražoti tekstilprodukti, kas saistīti ar vārdu *José Padilla*, un viņam veltīta muzeja izveidošana un vīna etiķetes izveidošana ar attiecīgo vārdu. Tomēr ir jākonstatē, ka visu šo darbību kontekstā vārds *José Padilla* netika izmantots, lai identificētu šo preču komerciālo izcelsmi. Attiecīgā sabiedrības daļa noteikti neuzskatīs, ka *CD*, *DVD*, tekstilproduktus un vīnu tika ražojis *José Padilla* vai uzņēmums ar šādu vārdu, bet ka *CD* un *DVD* ražotāji, kas reproducējuši *José Padilla* darbus vai ražojuši tekstilproduktus un vīnu ar viņa vārdu vai attēlu, vēlējās viņu godināt. Turklāt ir jānorāda, ka prasītāja nav iesniegusi nevienu pierādījumu par iespējami plaši pazīstamās preču zīmes "JOSE PADILLA" tirgus daļu, tās izmantošanas intensitāti un ģeogrāfisko areālu, kā arī ieguldījumu apjomu tās popularizēšanā.

56 No iepriekš minētā izriet, ka prasītāja nav pierādījusi, ka vārds *José Padilla* ticis izmantots kā preču zīme, un ka Apelāciju padome, pārņemot apstrīdētā lēmuma 16. punktā Iebildumu nodaļas izmantoto pamatojumu, varēja pamatoti secināt, ka iesniegtie dokumenti vienīgi pierāda mirušā komponista popularitāti un viņa vārda izmantošanu, lai identificētu muzikālo kompozīciju autoru, nevis šī vārda kā preču zīmes izmantošanu.

57 Saistībā ar prasītājas argumentu par to, ka Apelāciju padome netika izvērtējusi dokumentus sakarā ar "procesuālās ekonomijas iemesliem", ir jānorāda, ka no apstrīdētā lēmuma 7. punkta, kurā tiek apkopots Iebildumu nodaļas izmantotais pamatojums, kuru ir pārņēmusi Apelāciju padome, izriet, ka Iebildumu nodaļa tika pilnībā izvērtējusi prasītājas iesniegtos dokumentus, lai pamatoti secinātu, ka šiem dokumentiem nav nekādas saiknes ar vārda *José Padilla* kā preču zīmes izmantošanu un ka līdz ar to šiem dokumentiem nav nekādas nozīmes. Tādēļ ITSB nevar tikt pārmests, kas tas nepamatoti netika ņēmis vērā prasītājas iesniegtos pierādījumus.

58 Tādēļ, ņemot vērā iepriekš minēto, ceturtais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

Par piekto pamatu, ar kuru tiek apgalvots Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punkta pārkāpums

Lietas dalībnieku argumenti

59 Prasītāja norāda, ka vārds *José Padilla* tiek izmantots komercdarbībā, jo muzikāla darba ekspluatēšana ir ekonomiska rakstura darbība. Šajā gadījumā šī darbība tikusi veikta starptautiski, ne tikai vietējā līmenī. Turklāt prasītāja uzskata, ka autortiesības var būt ierobežojums preču zīmes izmantošanai saskaņā ar Spānijas tiesībām un Savienības tiesībām.

60 ITSB apgalvo, ka tiesības uz nosaukumu nav agrākās tiesības, kuras paredzētas Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punktā, un ka šīs tiesības var tikt izvirzītas vienīgi saistībā ar lūgumu atcelt reģistrētu preču zīmi, nevis saistībā ar iebildumu. Turklāt Spānijas tiesībās netiek atzītas nereģistrētas preču zīmes, pretēji tam, ko apgalvo prasītāja.

61 Turklāt ITSB uzskata, ka interpretācija, kuru prasītāja ir sniegusi saistībā ar *Ley de marcas* (Spānijas likums par preču zīmēm) 9. panta 1. punktu sakarā ar aizliegumu izmantot personas vārdu kā preču zīmi, ja šis vārds apzīmē citu sabiedrībā pazīstamu personu, ir grūti savienojams ar faktu, ka persona, kas iestājusies lietā, ir īpašniece Spānijas vārdiskai preču zīmei "JOSE PADILLA", kura ir reģistrēta 2000. gada 1. jūlijā ar Nr. 2 272 097 saistībā ar precēm, kuras ietilpst 9. klasē.

62 Persona, kas iestājusies lietā, uzsver, ka prasītāja nav iesniegusi pierādījumus par vārda *José Padilla* atšķirtspēju, jo šis vārds ir ticis izmantots, lai apzīmētu muzikālu kompozīciju autoru, nevis preču zīmi.

Vispārējās tiesas vērtējums

63 Vispirms saistībā ar tiesību aizsardzību uz nosaukumu, kas tiek izmantots komercdarbībā, kura tika veikta ne tika vietējā līmenī, ir jānorāda, ka, gluži kā to pamatoti uzsvēra prasītāja, vārds *José Padilla* nav viņas pašas vārds un ka tādēļ viņa nav šī vārda īpašniece. Tādēļ viņa nevar izvirzīt šāda veida aizsardzību.

64 No tā izriet, ka tiktāl, ciktāl prasītāja paredzēja izvirzīt Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punkta pārkāpumu saistībā ar tiesībām uz nosaukumu, piektais pamats ir jānoraida.

65 Saistībā ar aizsardzību, kas ir jāpiešķir autortiesībām, kuras tai pieder saistībā ar viņas onkuļa darbiem, ir jāuzskata, ka autortiesības nevar būt "komercdarbībā izmantots apzīmējums" Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punkta nozīmē. No minētās regulas 52. panta (tagad Regulas Nr. 207/2009 53. pants) sistēmas izriet, ka autortiesības nav šāds apzīmējums. Šīs pēdējās minētās tiesību normas 1. punkta c) apakšpunktā (tagad Regulas Nr. 207/2009 53. panta 1. punkta c) apakšpunkts) ir paredzēts, ka Kopienas preču zīme tiek atzīta par spēkā neesošu, ja pastāv agrākas tiesības, kas ir paredzētas 8. panta 4. punktā, un ja ir izpildīti šajā punktā izklāstītie nosacījumi. Minētā panta 2. punkta c) apakšpunktā (tagad Regulas Nr. 207/2009 53. panta 2. punkta c) apakšpunkts) ir noteikts, ka Kopienas preču zīme tāpat tiek atzīta par spēkā neesošu, ja tās izmantošana var tikt aizliegta saskaņā ar "citām" agrākām tiesībām un it īpaši autortiesībām. No tā izriet, ka autortiesības nav agrākās tiesības, kas ir paredzētas Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punktā.

66 Visbeidzot par vārda *José Padilla* izmantošanu saistībā ar to, ka prasītāja ir tirgojusi tekstilizstrādājumus un vīnu, saistībā ar kuriem izmantots vārds *José Padilla*, ir jānorāda, ka pilnībā nav pierādījumu par šāda veida ekonomiskās darbības pastāvēšanu un apjomu, kā tas jau tika norādīts šī sprieduma 55. punktā.

67 Tādēļ ir jānoraida arguments par Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punkta pārkāpumu.

68 Pabeigtības labad ir arī jānoraida prasītājas arguments par to, ka saskaņā ar valsts tiesībām un Savienības tiesībām viņas īpašumā esošās tiesības ir ierobežojums jaunākas preču zīmes izmantošanai.

69 Pirmkārt, prasītāja nav pierādījusi, ka saskaņā ar Spānijas tiesībām autortiesību īpašniekiem būtu ļauts ierobežot jaunākas preču zīmes izmantošanu. Šajā sakarā ir jāatgādina, ka Regulas Nr. 40/94 8. panta 4. punkta piemērošanas vajadzībām ir jāņem vērā gan šajā noteikumā paredzētās atsauces rezultātā piemērojamie valsts tiesību akti, gan arī attiecīgajā dalībvalstī pieņemtie tiesu nolēmumi (skat. Pirmās instances tiesas 2009. gada 11. jūnija spriedumu apvienotajās lietās T-114/07 un T-115/07 *Last Minute Network*/ITSB — *Last Minute Tour* ("LAST MINUTE TOUR"), Krājums, I-1919. lpp., 47. punkts un tajā minētā judikatūra; šajā ziņā skat. arī Pirmās instances tiesas 2009. gada 24. marta spriedumu apvienotajās lietās no T-318/06 līdz T-321/06 *Moreira da Fonseca*/ITSB — *General Óptica* ("GENERAL OPTICA"), Krājums, I-649. lpp., 32. un 34. punkts). Šajā gadījumā no lietas materiāliem izriet, ka prasītājas celtā prasība par Spānijas vārdiskas preču zīmes atcelšanu "JOSE PADILLA", kura pieder personai, kas iestājusies lietā, bija balstīta tostarp uz autortiesībām, kuras pieder prasītājai. Šī prasība tika noraidīta ar 2004. gada 29. oktobra *Juzgado de Primera Instancia de Palma de Mallorca* (Palmas de Maljorkas pirmās instances tiesa, Spānija) spriedumu Nr. 523/2002, un šis spriedums ir kļuvis galīgs.

70 Saistībā ar Savienības tiesībām šajā gadījumā ir pietiekami norādīt, ka iebildumu procedūras ietvaros autortiesības nevar tikt izvirzītas, lai pamatotu iebildumu pret Kopienas preču zīmes reģistrēšanu, kā tas tika norādīts šī sprieduma 65. punktā.

71 No tā izriet, ka autortiesības, kas prasītājai pieder saistībā ar *José Padilla* darbu, nevar tikt izvirzītas pret reģistrācijai pieteiktās Kopienas preču zīmes reģistrāciju ne saskaņā ar Spānijas tiesībām, ne saskaņā ar Kopienu tiesībām.

72 Tāpēc piektais pamats ir jānoraida.

73 Tādēļ prasība ir jānoraida kopumā, neesot nepieciešamībai lemt par prasītājas prasījumu otro daļu, saskaņā ar kuru tiek lūgts, lai Vispārējā tiesa atteiktu reģistrācijai pieteiktās preču zīmes reģistrāciju saistībā ar precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 25. un 41. klasē.

Par tiesāšanās izdevumiem

74 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piesprież atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiesprież atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar ITSB un personas, kas iestājusies lietā, prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta)

nosprież:

1) prasību noraidīt;

2) **Euhenija Montero Padilja sedz savus, kā arī atlīdzina Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) un Hosē Marijas Padiljas Rekenas tiesāšanās izdevumus.**

Pelikánová Jürimäe Soldevila Fragoso

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2010. gada 22. jūnijā.

[Paraksti]